

fuldstændigt med, hvad der altid har været Socialdemokratiets værdier og målsætninger.

I præambelen til forfatningsudkastet står der, hvad det er for værdier og målsætninger: Frihed, lighed, så stod der i det oprindelige udkast »og solidaritet«, det vil altså sige, at det var den franske revolutions frihed, lighed og broderskab, den blodige begivenhed, som indførte totalitarismen i Europa. Men nu er »solidaritet« strøget, så der nu i stedet er kommet til at stå »respekt for fornuften«, altså et rigtig fransk foretagende. Respekt for fornuften, det er jo taget ud af trosbekendelsen fra den franske oplysningstid, da man anbragte en skuespillerinde i hvide gevandter i Notre Dame-kirken og hylde hende som fornuftens gudinde. Hvor har Socialdemokratiet sat sit fingeraftryk her?

(Kort bemærkning).

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg kunne jo så med et glimt i øjet måske sige, at efter det indlæg kan jeg godt forstå, at hr. Jesper Langballe har problemer med respekt for fornuften, det fremgik sådan set meget tydeligt af indlægget.

Må jeg sige til fru Anne Grete Holmsgaard, at det, der kommer til at ske omkring forbeholdene, det retlige forbehold, er i realiteten, at Danmark, hvis det lykkes, får tre muligheder.

Vi har den mulighed, at vi kan lade det forbehold stå, som vi kender i dag med den fulde, hele konsekvens; vi vil have muligheden for at afskaffe forbeholdet helt og totalt; og så får vi en tredje mulighed, hvis vi ønsker at benytte os af den og vi får den forhandlet igennem, som betyder, at vi kan få den engelsk-irske opt in-model. Det er det, der konkret kommer til at ske.

Så bliver jeg bare nødt til at sige til fru Anne Grete Holmsgaard: En tirsdag for en 3 uger siden var vi pludselig i den situation, at der ikke var flertal for nogen EU-politik i Danmark overhovedet, og da var vi nogle, der syntes, at vi måtte ind og påtage os et ansvar.

Så vil jeg gerne spørge hr. Søren Søndergaard: Hvor med hensyn til værdierne er det, at Enhedslisten ikke er enige? Er det, når det gælder ligestilling, menneskelig værdighed, frihed, demokrati eller retsstaten? Eller hvor er det i målsætningerne, Enhedslisten er uenige? Er det, når det gælder bæredygtighed, social markedsøkonomi, fuld beskæftigelse, et højt niveau for beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten? Det var måske interessant at få at vide, om det er de ting, Enhedslisten er uenig i, når hr. Søren Søn-

dergaard var så meget imod målene og værdierne.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Henrik Dam Kristensen siger, at der er tre muligheder: Enten det, man kalder big bang, hvor man tager traktaten og samtidig afskaffer alle undtagelserne, eller at man har traktaten med de nuværende undtagelser rent, og så er der den tredje model, som er umulig at forstå, og som er den, hr. Henrik Dam Kristensen har aftalt med statsministeren.

Big bang er der jo ikke flertal for i Folketinget; det ønskede regeringen ikke, og det er der andre, der heller ikke ønsker. Derfor er der reelt kun to muligheder, enten at vi har traktaten med undtagelserne rent – det er til at forstå, det kan befolkningen tage stilling til – eller også den besynderlige model, man har aftalt med statsministeren. Og det er Socialdemokratiet, der bestemmer, hvilken af de to modeller, vi skal have.

Hvis Socialdemokratiet siger, at der skal være en afstemning med undtagelserne rent, så er der flertal for det i Folketinget. Hvis Socialdemokratiet siger, at det skal være statsministerens mærkværdige model, jamen så er der flertal for den, så det er Socialdemokratiets ansvar, og det er Socialdemokratiet, der bestemmer, hvilket tema den folkeafstemning får. Jeg synes, at man skylder befolkningen den rene model, der er til at forstå.

Kl. 11.10

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kunne godt mærke på det svar, hr. Henrik Dam Kristensen gav heroppefra, at jeg havde ramt en ligtorn. Det beklager jeg meget at have trukket frem her under debatten. Men det var jo et mærkeligt forløb, og det ved hr. Henrik Dam Kristensen. Det var jo lidt pinligt for Socialdemokratiet, at man i den grad kom til at fremstå udadtil som forsvarer af noget, man følte sig nødsaget til at aftale med regeringen, men som regeringen så selv forsøgte at vikle sig ud af, da man fandt ud af, at andre ville kæmpe kampen om lighed mellem kommissærerne. Så står man jo der fuldstændig klædt af, og det er selvfølgelig en dybt pinlig sag. Men ikke mere om det.

Lad mig bare spørge hr. Dam Kristensen om netop det retlige forbehold, som efter statsministerens model skal laves om. Hvis det bliver sådan, at det er Folketinget, der så vælger, hvornår